

Zaak T-80/97

Starway SA tegen Raad van de Europese Unie

„Uitbreiding van antidumpingrecht — Vrijstelling — Beroep tot
nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Assemblage — Bewijslast —
Motivering — Kennelijk onjuiste beoordeling”

Arrest van het Gerecht (Derde kamer — uitgebreid) van 26 september 2000 II - 3103

Samenvatting van het arrest

1. *Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersonen — Handelingen die ben rechtstreeks en individueel raken — Rechtstreeks geraakt worden — Criteria — Verordening tot uitbreiding van antidumpingrecht*
[EG-Verdrag, art. 173, vierde alinea (thans, na wijziging, artikel 230, vierde alinea, EG); verordening nr. 384/96 van de Raad, art. 13, leden 3 en 4]
2. *Gemeenschapsrecht — Uitlegging — Meertalige teksten — Uniforme uitlegging — Inaanmerkingneming van verschillende taalversies en, wanneer die verschillen, van algemene opzet en doel van betrokken regeling*

3. *Gemeenschappelijke handelspolitiek — Verdediging tegen dumpingpraktijken — Ontwijking — Assemblage — Delen die 60 % of meer van totale waarde van delen van geassembleerd product uitmaken*
(Verordening nr. 384/96 van de Raad, art. 13, lid 2)
4. *Gemeenschappelijke handelspolitiek — Verdediging tegen dumpingpraktijken — Ontwijking — Assemblage — Recht van instellingen om overlegging van certificaten van oorsprong te eisen — Grenzen*
(Verordening nr. 384/96 van de Raad, art. 13)

1. Een particulier wordt slechts rechtstreeks geraakt in de zin van artikel 173, vierde alinea, van het Verdrag (thans, na wijziging, artikel 230, vierde alinea, EG) wanneer de bestreden communautaire maatregel rechtstreeks gevolgen heeft voor zijn rechtspositie en aan degenen tot wie hij is gericht en die met de uitvoering ervan zijn belast, geen beoordelingsvrijheid laat, omdat de uitvoering zuiver automatisch en alleen op grond van de communautaire regeling gebeurt, zonder dat daarvoor nadere regels moeten worden gesteld.

Een verordening tot uitbreiding van een definitief antidumpingrecht tast rechtstreeks de rechtspositie aan van een onderneming op wier invoer het uitgebreide recht is geheven, nu uit artikel 13, lid 3, van de antidumpingbasisverordening nr. 384/96 en uit de uitbreidingsverordening zelf volgt dat het uitgebreide recht door de douaneautoriteiten van de lidstaten wordt geïnd zonder dat die autoriteiten daarbij enigerlei beoordelingsvrijheid hebben, en de onderneming door de Commissie pas van het uitgebreide recht is vrijge-

steld nadat zij haar bevoorrading sterk had gewijzigd.

Aan die conclusie wordt niet afgedaan door het feit dat de uitbreidingsverordening bepaalt dat invoer die geen ontwijking van het oorspronkelijke recht inhoudt, onder bepaalde voorwaarden bij een handeling van de Commissie met terugwerkende kracht tot de datum van inwerkingtreding van de onderzoeksverordening van het uitgebreide recht kan worden vrijgesteld, aangezien uit de considerans van de verordening blijkt dat de Commissie na onderzoek van mening was dat de betrokken onderneming niet aan die voorwaarden voldeed en dat er derhalve geen twijfel over bestond dat de Commissie die onderneming geen vrijstelling wilde verlenen voor de periode vóór de vaststelling van de uitbreidingsverordening.

(cf. punten 61-68)

2. Het vereiste van eenvormige uitlegging van de gemeenschapsverordeningen brengt mee dat een bepaalde tekst niet op zichzelf kan worden beschouwd, maar in geval van twijfel moet worden uitgelegd en toegepast met inachtneming van de tekst in de andere talen. Voorts geldt, dat wanneer er verschillen zijn tussen die versies, bij de uitlegging van de betrokken bepaling moet worden gelet op de algemene opzet en het doel van de regeling waarvan zij een onderdeel vormt.
4. In het kader van een onderzoek naar ontwijking van antidumpingmaatregelen staat in beginsel niets eraan in de weg dat de gemeenschapsinstellingen, zelfs bij gebreke van een wettelijke verplichting, om redenen van administratieve efficiëntie van de importeurs te verlangen dat zij certificaten van oorsprong overleggen om ter verwezenlijking van het doel van artikel 13 van de antidumpingbasisverordening nr. 384/96, namelijk ontwijking tegen te gaan, de juistheid te bewijzen van hetgeen zij in hun douaneaangiften hebben verklaard.

(cf. punt 81)

3. Artikel 13, lid 2, van de antidumpingbasisverordening nr. 384/96 moet aldus worden uitgelegd dat assemblage in de Gemeenschap of in een derde land wordt geacht ontwijking van de maatregelen in te houden, wanneer niet alleen is voldaan aan de andere in die bepaling gestelde voorwaarden, maar de delen die 60 % of meer van de totale waarde van de delen van het geassembleerde product uitmaken, afkomstig zijn uit het land waarvoor de maatregelen gelden, tenzij de betrokken marktdeelnemer jegens de gemeenschapsinstellingen bewijst dat die delen van oorsprong zijn uit een ander land.

(cf. punt 88)

De gemeenschapsinstellingen kunnen evenwel niet zonder met artikel 13, lid 2, van de antidumpingbasisverordening nr. 384/96 in strijd te handelen certificaten van oorsprong eisen en andere bewijzen uitsluiten, wanneer zij weten of behoren te weten dat het voor bepaalde marktdeelnemers onmogelijk is, dergelijke certificaten over te leggen, terwijl deze onmogelijkheid niet aan hen te wijten is. Onder die specifieke omstandigheden zou een dergelijk vereiste immers in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging zijn, aangezien het als gevolg daarvan in een geschil waarin uiteindelijk een geldelijke last kan worden opgelegd, onmogelijk kan zijn te bewijzen dat een dergelijke last niet van toepassing is. Onder dergelijke specifieke omstandigheden komt de weigering om andere bewijzen in aanmerking te nemen, er in feite op neer dat de verweerder het recht wordt ontzegd om stukken à discharge aan te voeren (*ultra posse nemo tenetur*).

Verder staat onder die omstandigheden het vereiste van een dergelijk bewijs niet in verhouding tot het nagestreefde doel, namelijk het tegengaan van ontwijking van het oorspronkelijk ingestelde recht. Wordt een onmogelijk bewijs verlangd, dan kan het zijn dat als gevolg daarvan het uitgebreide recht niet uitsluitend wordt toegepast op de invoer van delen die ontwijking

van het recht in de zin van artikel 13 van de antidumpingbasisverordening nr. 384/96 inhoudt. Dat vereiste zou derhalve ook indruisen tegen het evenredigheidsbeginsel.

(cf. punten 111-113)